

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza)

Cuvântul gurii Mele slobozește din slavă glas peste voi și peste ape, iar voi așezați-vă înaintea Mea ca să-Mi aștern în carte cuvânt de Bobotează, copii din porți, și să-i hrănesc cu putere pe toți cei care s-au strâns lângă izvorul care curge din gura Mea și care sfințește pământul și tot ce e pe el al Meu, căci sfânt și puternic este cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

Din zorii dimineții zilei de Bobotează, cuvântul Meu se pornește peste ape și le stârnește pe ele prin sfințenia Mea, care se face cuvânt peste toate, căci sfințenia este cea care-l umple pe om de Dumnezeu, iar cine Mă primește pe Mine așa cum am venit Eu de am lucrat și lucrez peste pământ, acela nu uită să se facă de-a pururi Dumnezeu prin har și să lucreze tot la fel: plin de har și de adevăr. Amin.

Harul Meu dorește mult din Mine să-și arate slava lui peste pământ, și de aceea vă rog, copii care stați înaintea cuvântului Meu de câte ori el vine pe pământ cu dor, să vă umpleți cu dor de tot harul Meu, ca să Mă dați voi la cei ce iubesc dumnezeirea Mea pe pământ și în ei, căci cei ce doresc să iubească sfințenia, aceia o caută la Mine și o iau și prin ea se umplu ei de iubirea lui Dumnezeu, și fără ea ei nu mai pot pe pământ, și fără ei Eu nu mai pot pe pământ, și așa am lucrat Eu și acum două mii de ani cu cei ce prin ei Mi-am slobozit dumnezeirea Mea după ce i-am umplut pe ei de ea, de puterea Mea care sfințește toate câte se supun ei pe pământ și în om. Amin.

E zi de Bobotează peste pământ, iar Eu, din mijlocul grădinilor Mele de pe el, slobozesc glas peste ape, și ele se stârnesc spre slava Mea de peste ele, căci cuvântul Meu e numai slavă peste cele făcute de El la facerea lumii, și numai facerea cea făcută de Mine cunoaște pe Făcătorul ei și I se supune Lui slăvindu-L, căci scris este în scripturi: *«Lăudați pe Domnul din ceruri; lăudați-L pe El toți îngerii Lui, toată oștirea Lui! Lăudați-L pe El soare și lună și stele luminoase, și voi, ceruri ale cerurilor; și voi, ape care sunteți mai presus de ceruri, căci El a poruncit de ați fost făcute! Lăudați-L pe pământ pe Domnul! Vietăți din ape, și voi, foc și grindină, zăpezi și neguri, vijor de vânt; voi, munților și voi, dealuri toate, și toți copacii; voi, fiare sălbatice și dobitoacele toate, și păsări întraripate; voi, împărați ai pământului, și voi, toate popoarele câte sunteți, voievozi și judecători ai lumii; voi, oameni, lăudați toți și toate pe Domnul și numele Lui cel minunat și preainalt, că măreția Lui covârșește cerul și pământul, căci El înalță glasul poporului Său spre slava sfinților Lui și a celor ce Îi stau aproape slăvindu-L pe El!»*. Amin.

Laudă, Ierusalime nou, pe Făcătorul tău, căci glasul Meu din mijlocul tău este făcător și iarăși face lumea, și ea Îl ascultă și I se închină Lui și atotputerniciei Lui, care grăiește peste pământ din ceruri! Amin.

O, cei ce Mă iubesc cu iubirea Mea din ei, se fac ceruri, și Eu stau în ele, și din ele Mă slăvesc peste pământ, și pe ele Mă sprijin pentru facerea din nou a lumii, căci Eu, de când am venit pe pământ și M-am făcut Fiul Omului, l-am învățat pe om prin toate câte Eu am fost și am lucrat, și i-am arătat lui să se facă el fiu de Dumnezeu precum Eu sunt, iar Eu sunt ascultător și supus și iubitor de Tatăl Făcătorul și nu fac voia Mea între pământ și cer, și semăn cu Tatăl prin toate câte fac, căci cel ce este din Tatăl, de El ascultă. Amin, amin, amin.

Tatăl este în Mine și în coborârea Mea cu praznic de Bobotează pe pământ, iar Eu Îl ascult pe El și așa grăiesc cuvântul Meu, și Tatăl Mă iubește și Se slăvește în Mine și prin Mine, căci Îi sunt locaș, și tot cel care ascultă de Tatăl Îi este Lui sălaș pe pământ și bucurie a Lui și a Mea și a toată oștirea cerului. Amin.

O, poporul Meu, dacă omul ar vrea să fie atât de umilit ca să-și dea seama cu multul că din cuvintele sale va fi el izbăvit sau osândit, ar lucra altfel omul înăuntrul lui, și tot așa și în afara lui și n-ar mai fi el în multe feluri câte el vrea și lucrează, și ar fi el ca Dumnezeu, căci s-ar lăsa în toată clipa făcut de Mine dacă el ar avea umilință ca a Mea, și prin care Eu M-am umilit înaintea omului, din cer și până pe pământ, ca să facă și el umilință înaintea Mea, de pe pământ și până în cer de-a pururi. Amin.

O, poporul Meu, dacă omul nu are în duhul lui temerea de Dumnezeu, pe care a pierdut-o încă de pe când omul cel zidit de Mine a ieșit din ascultare și din supunere înaintea Mea, dacă omul ar vrea să vadă cât de mare a fost căderea omului și lungă cât șapte mii de ani, s-ar trezi omul ca să vadă și M-ar vedea cum aștept umilit aplecarea lui spre ascultare și spre supunere, ca să primească prin ele harul temerii de Dumnezeu, căci iată, vai omului care nu se teme de Domnul! Vai fiilor oamenilor care stau despărțiți de Tatăl ceresc prin toate voile lor, căci toată călcarea peste Dumnezeu vreme de șapte mii de ani a omului de pe pământ, a căzut acum peste omul cel de la sfârșit de timp, care s-a stricat cu totul și nu mai poate lua în el temerea de Dumnezeu nici când glasul Meu grăiește prin mânie, clătinând facerea cerului și a pământului pentru ca să Mă cunoască omul de Făcător a toate și să se teamă și să intre sub mantia Mea, ca să-l ocrotească ea.

O, poporul Meu, ascultă și împlinește cuvântul Meu de peste tine, ca să-l împlinească apoi fiii oamenilor. Amin. O, popor al cuvântului Meu cel făcător de om, și apoi de cer și de pământ nou, după cum este scris să fie și să se facă așa! Când a ieșit Ioan din pustie și s-a arătat la Iordan strigând la oameni: «*Pocăiți-vă!*», venind cei ce căpătau la glasul lui temerea de Dumnezeu pentru împărăția cerurilor care venise odată cu Mine în mijlocul oamenilor, M-am apropiat și Eu între cei ce veneau spre pocăință, și eram Fiul Tatălui Savaot Care M-a trimis pe pământ să împlinesc voia Lui. M-am aplecat să ascult cu supunere de Ioan care striga peste oameni: «*Pocăiți-vă!*». Veneau oamenii și stăteau la rând să li se împartă iertarea păcatelor spre pocăință, apoi, și spre temere de Dumnezeu pentru voia lui Dumnezeu în ei. O, cine mai stă azi la rând pentru ca să capete darul temerii de Dumnezeu? Toți îngerii mâniei Mele care vine peste cei fără de Dumnezeu în ei, strigă în lung și în lat din trâmbițele lor peste oameni: „*Temeți-vă de Dumnezeu! Temeți-vă, că vine Domnul judecând după șapte mii de ani de oameni fără temere de Dumnezeu în ei! Temeți-vă și veniți spre umilință și spre pocăință și botezați-vă în cuvântul Lui, spre iertarea păcatelor, că voi purtați pe voi șapte mii de ani de păcătuire a omului ieșit din om! Temeți-vă de Dumnezeu, voi, fii ai Săi, și voi, fii ai oamenilor, că vine Domnul cu dreptatea Sa! Temeți-vă de El!*“. Amin.

O, așa strigă peste pământ îngerii mâniei Mele, dar omul cel bătrân cât cerul și pământul nu mai crede că Eu vorbesc cu omul ca și la început când eram cuvânt cu omul, și apoi mereu peste toți cei ce erau locașul Meu pe pământ cu oamenii ca să-i povățuiesc și să-i mustru pe ei întru dreptatea Mea, și să nu-i părăsesc ca ei să răzlețească vreme după vreme tot mai mult de la temerea de Dumnezeu. Dar iată, nici glasul Meu, nici al îngerilor Mei nu-l mai aude omul cel de la sfârșit; nu-l mai aude, pentru că nu vrea să se teamă de Dumnezeu, iar Eu, cu cât îl strig pe om, cu atât el se depărtează de Mine, căci apasă peste el neascultarea și nesupunerea cea de șapte mii de ani a omului cel depărtat de Dumnezeu.

O, poporul Meu, o, ce vai e pe pământ și în cer pentru lipsa temerii de Dumnezeu a omului care nu se mai căiește de păcatele sale decât atunci când își vede peste el plata lor cea fără de milă pentru păcat! Tot omul se poartă înaintea Mea ca unul care nu are păcate, ca unul care nu are de ce să se teamă, dar omul este păcătos atât de mult, de nu mai simte primejdia care stă gata să-l învinuiască și să-i plătească vieții lui cea plină de moarte și de roadele ei care sunt sortite focului veșnic, precum este scris în Scripturi.

O, popor al cuvântului Meu, îți spun mereu așa ca să știe neamul oamenilor că Eu sunt cuvânt peste om pe pământ, că Eu nu M-am schimbat, că Eu sunt Cel ce sunt și împărătesc în veac prin dreptate. Amin.

Am venit pe pământ și M-am făcut Fiul Omului acum două mii de ani și M-am dus spre Ioan, care împărțea la Iordan botezul pocăinței, botezul cu apă spre iertarea păcatelor, și apoi spre roade vrednice de pocăință. Am stat la rând împreună cu cei temători de Dumnezeu și, iarăși, cu cei ce fugeau de mânia ce avea să vină peste cei păcătoși.

M-am aplecat cu ascultare de Tatăl și M-am supus lui Ioan poruncindu-i lui să Mă boteze ca să poată Tatăl, pentru umilința Mea din mijlocul celor ce Mă vedeau la Iordan, să poată Tatăl să Mă mărturisească de Fiu al Său iubit întru Care El a binevoit, și să vadă oamenii împărăția cerurilor înăuntrul Meu, și pe Tatăl vestindu-Mă de deasupra creștetului Meu, și pe Duhul Sfânt botezându-Mă, pentru pecetluirea botezului cu apă, pe care Ioan îl împărțea celor ce se temeau de Dumnezeu și de mânia cea pentru păcate, și de care mulți fugeau. O, nu se fuge de păcat când vine mânia Mea cea pentru păcat, ci se fuge de ea prin nepăcățuire, iar altfel este greu de omul care nu se pocăiește, care nu se oprește de la roadele morții lui, care nu fuge de fața păcatelor ca să nu guste din ele.

Iată praznic sfânt de cuvânt, praznic de Bobotează pe pământ! Să se boteze oamenii în acest râu care curge din gura Mea și să vină spre pocăință și spre iertarea păcatelor lor mai înainte de plata cea pentru păcate. Amin.

O, poporul Meu, îmbogățește-ți temerea de Dumnezeu și ia chipul Meu în chipul tău și ia în tine și în firea ta ascultarea de Tatăl și supunerea sub mâna Lui cea atotputernică, și nu te bizui pe Mine cum fac oamenii care zic că Eu sunt bun pentru doririle lor, și care mereu rămân datori lui Dumnezeu. Tu bizuie-te pe temerea ta de Dumnezeu, care se face în tine chip frumos, chip slăvit la față și la port în trupul tău cel dat Mie prin ascultarea și supunerea ta. Arată-te supus, așa cum Eu M-am arătat la Iordan, ca să te mărturisească Tatăl din cer și toată oștirea Lui, fiu al Său între fiii oamenilor de pe pământ, așa cum M-a mărturisit pe Mine când Ioan, spălându-Mă în apa Iordanului, a auzit, dimpreună cu cei adunați spre botezare, pe Tatăl, Care Mi-a spus: «*Tu ești Fiul Meu Cel iubit, întru Care binevoiesc*». Amin.

Sunt cuvânt peste pământ, și sunt Fiul Tatălui Savaot. Sunt cu praznic de Bobotează din mijlocul poporului peste care cuvintez cuvântul Meu, cartea judecății fapturii. Sunt cu praznic de pocăință, cel mai frumos dar pe care omul poate să-l aducă înaintea Mea ca să se facă el apoi sălaş al Meu, împărăție a Mea în om.

O, popor român, auzi glasul Meu! Destupă-ți urechea! Primește darul credinței sfinte, că sunt în mijlocul tău cu praznicul venirii Mele a doua oară de la Tatăl pe pământ, și sunt Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul tău. Vino spre Boboteaza ta! Vino, că ești poporul alegerii lui Dumnezeu, și Eu din mijlocul tău Mi-am ales ucenici ai venirii Mele. Vino să te bucur, că nu vreau să te întristez pentru neveghearea ta când Eu vin și lucrez în mijlocul tău. Curând, curând Mă slăvesc în mijlocul tău cu praznicul cincizecimii cuvântului Meu de peste tine, odată cu sărbătoarea Rusaliilor cea sărbătorită după amintirea învierii Mele dintre cei morți acum două mii de ani.

O, popor român, tu ești scris să fii poporul sfinților de pe pământ. Să știi că pe pământul tău vor fi numai sfinți, și nu vor mai putea sta pe el cei păcătoși cu trupul și cu duhul lor. Eu nu vreau să te întristez, ci vreau să te bucur prin această vestire, iar tu să faci ce a făcut mama Mea Fecioara, la vestea pe care i-am trimis-o prin îngerul cel binevestitor, și să te faci ascultător și supus și credincios venirii Mele, că Eu vin negreșit, după cum este scris în Scripturi, și iată, te-am ales să fii poporul venirii Mele, pământul venirii Mele, și de cincizeci de ani sunt în mijlocul tău și Mă fac carte în tine cu venirea Mea, cu cuvântul Meu cel de Bobotează peste toate neamurile pământului care se vor apropia de Iordanul vieții, de râul vieții care curge din gura

Mea ca să-i tragă pe oameni spre temerea de Dumnezeu, căci se apropie ospățul mâniei Mele peste cei ce nu se tem de Dumnezeu. Amin.

Vino, popor român, să te bucur, că nu vreau să te întristez, ci vreau să întind în mijlocul tău masa nunții Mele și să trag la ea pe împărații lumii, spre pocăință și spre iertarea păcatelor lor și apoi spre slava Mea din tine și a ta de la Mine.

Pace ție, căci te voiesc credincios ca să pot să-ți spun: pace ție, popor român, popor ales dintre popoare pentru slava Mea cea de la venirea Mea, și pentru slava ta! Dar apleacă-te să Mă vezi, căci am în mijlocul tău împărăția Mea, și voiesc să te cresc prin ea și să te slăvesc între popoare. Și vor veni spre tine popoarele și se vor boteza în credința ta și te vor cânta și vor zice: *«Veniți să ne suim în muntele Domnului ca să umblăm întru legea și întru lumina lui Dumnezeu și să ne bucurăm de El sub slava poporului Său cel nou ales pentru slava Sa!»*. Amin, amin, amin.

06/19-01-2005